

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΓΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΝΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.—'Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 178, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εἰς ὅλα τὰ ζητήματα παρουσιάζεται ἐν πλήρει ἀντιπαθείᾳ ἡ ἰσχύς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπὸ ἀρχηγὸν ἐμπειρικὸν διατελοῦσα, ἀντιπροσωπεύουσα ἐπομένως τὴν παλαιὰν ἀμάθειαν, τὴν παλαιὰν διαφθορὰν καὶ τὴν παλαιὰν ἀκυβερνησίαν, δι' ἧς ἐκυβερνᾶτο, κατ' ὁμόφωνον ὅλως σχῆμα, ὑπὸ παλιμπαιδῶν μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλλάς. Εἰς ἀντιπαράταξιν τῆς ἰσχύος αὐτῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ ὑπουργεῖον κατὰγει ἀληθεῖς θριάμβους, ὅχι διότι τὸ συγκροτοῦσιν ἑκτακτοὶ ἄνδρες, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου, διότι παλαίους πρὸς ἀντιπάλους διανοητικῶς μὲν ἑλλειπεστέρους, πολιτικῆς δὲ ἀγωγῆς μηδαμινωτάτης, ἠθικῶς ἐρείπια, ἀγομένους δὲ ὅπως ἐπιταχύνωσι τὴν παντελὴ ὡς κόμματος καὶ ὡς σπειρας καταστροφὴν ἐν τῷ τόπῳ των ὑπὸ τοῦ ἀποκλειστικοῦ πνεύματος καθ' ὅλων των κυβερνητικῶν μέτρων, ἀδιάφορον ἂν ὦσιν ὀρθὰ ἢ μὴ, σωτήρια εἰς τὸν τόπον ἢ ὄχι.

Δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ψυχολογικὰς συμπαθείας τὰς ὁποίας γεννᾷ πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις. Διότι δὲν παρουσιάζονται ὡς τοιαύτη, ἀλλ' ὡς ὁμαθὸς ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἕκαμον ὅσα ἦτο δυνατόν νὰ κάμωσι κακὰ ἐν τῷ τόπῳ καὶ τῷ ἔξωσθέντες τῇ ἐξουσίᾳ ζητοῦν νὰ ἐμποδίσουν καὶ τοὺς διαδόχους των ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράξωσι καλὸν τι.

'Εν τῇ περὶ διαφορικῶν τελῶν συζήτησει ἀπεδείχθησαν οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἀνεπιστήμονες, εὐτελεῖς, χωρὶς ἐθνισμὸν καὶ χωρὶς προσωπικότητα. Μηδὲ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς δικονομίας γινώσκοντες, μηδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐμωορικὸν πνεῦμα κατέχοντες, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ φθόνου ἀγόμενοι καὶ κωμικοτραγικὸν ἄρῳνα τῆς ἀντιπράξεως ἐναντίον παντὸς ὑπουργικοῦ ἔργου διανύοντες, προσεκάλεσαν ἐναντίον των ὅλην τὴν ἀντιδημοτικότητα τοῦ τόπου, πρὸ πολλοῦ ἀχθομένου ὑπὸ τὸ βάρος τῆς νέας γαλλι-

κῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς σταφίδος μας καὶ ὅλα τὰ λαμπρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπιχειρήματα, ὅστις θαυμασίαν πάντοτε ἀποδεικνύει διαύγειαν πνεύματος ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς ζητήμασιν.

Εἰς ζητήματα καθαρῶς οἰκονομικὰ, εἰς τὰ ὅποια δὲν χωροῦν συγκριτικὰ μεγέθη μικρῶν καὶ μεγάλων, ἀσθενῶν καὶ δυνατῶν, οὔτε περιφρονήσεις ἀφ' ὧς καὶ κολακαίει ἀπὸ βόθους, παρουσιάσθησαν ὁ ἀναμικτὸς Δηληγιάννης, ὁ ἐμπειρικὸς Ζηνόπουλος καὶ ὁ ἐλαστικὸς Κουμουνοῦρος νὰ προβάλωσι τὴν ἀτομικὴν των εὐτέλειαν καὶ ταπεινοφροσύνην, τὴν προσωπικὴν των μικρόνοιαν καὶ ἀεροβασίαν, ὡς ἐθνικὰς ἀρετὰς, δι' ὧν ἐμελλον νὰ συγκινήσουν τὴν Γαλλίαν νὰ ἐλεῇ μίαν ἐπαίτιδα τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τῇ ῥίψῃ ἐπὶ τοῦ δίσκου των ὀλίγων φράγκων ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῆς σταφίδος, ὅπως ἔρριψεν εἰς τὸ ταγχεῖ των τὸν Βόλον καὶ τὴν Ἀρταν.

Ὅλη των ἡ λογικὴ ἦτον αὕτη ἡ ἀσθενὴς Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ἐκδίσσῃ τὴν Γαλλίαν. Καὶ ποῖος θέλει νὰ ἐκδίσσῃ τὴν μεγάλην φίλην μας; Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ὤμεν οἰκοδεσπόται τοῦ κράτους μας; Φορολογοῦν ὅσα εἰσάγουμεν ἡμεῖς εἰς τὸ κράτος των, τὰ σὺκά μας, τὰ ἔλαιά μας, τὴν σταφίδα μας. Καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ φορολογήσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅ,τι εἰσάγει ἐκεῖνο εἰς τὸ ἰδικόν μας, τὰ μεταξωτὰ καὶ τὰ σατὲν, τὰ φτερά καὶ τὰς ταινίας των; Ἀλλὰ δὲν θὰ αἰσθανθῶν τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἰδικῆς μας φορολογίας. Τόσῳ τὸ καλλίτερον, ἂν δὲν τὸ αἰσθανθῶν διότι ἡμεῖς οὐδένα ἐπιζητοῦμεν νὰ βλάψωμεν, πολὺ δ' ὀλιγώτερον δυνάμεις προστατίδας, ὡς τὴν Γαλλίαν. Ἀλλ' ἂν τὸ αἰσθανθῶν, τότε ὑπάρχει τρόπος θεραπείας. Μοῦ ἐλαττόνεις τὸν ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρον σου ἐλαττώνω τὸν ἐπὶ των ὕψωμάτων.

Ἀλλ' οἱ κ. κ. Δηληγιάννης, Ζηνόπουλος, Κουμουνοῦρος, φρονούντες ὅτι ὅπως ἀρχόντων ἐκείνων κατεδικάσθη ἡ ἀνεξάρτητος ἐλληνικὴ πολιτικὴ ἀντικατασταθεῖσα διὰ των Παρακλήσεων τῆς Παναγίας, των χαριστισμῶν τῆς Θεομήτορος, καὶ των λυγμῶν καὶ γουυλισιῶν τοῦ Δηληγιάννη μετεμφιζομένου εἰς Τραβιάταν, οὕτως ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ ἡ ἀνεξάρτητος οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅν καιρὸν ἡ πολιτικὴ ὅλων των ἐθνῶν εἶναι

κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα οικονομική πολιτική, ἐπολέμησαν μετὰ μανίας καὶ τὸ νομοσχέδιον τῶν διαφορικῶν τελῶν.

Εὐτυχῶς οὔτε ἡ πολιτική των οὔτε ἡ βαφὴ των πλέον πέραν. Εἶνε καταδικασμένοι καὶ χωρὶς εἰδικῆς δικαστηρίου.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Καὶ ἡμεῖς μετὰ δυσχερεστέας παρετηρήσαμεν ὅτι μὲ τὰς νέας μεταρρυθμίσεις τοῦ Ταχυδρομείου χάσαμε τὸν Μαζαράκη μας. Διότι δι' ἡμᾶς ὁ Μαζαράκης δὲν εἶναι ὁ ἐγχειρίζων εἰς ἡμᾶς τὸν «Ἀνεξάρτητον», ὄργανον τοῦ κ. Ρηγοπούλου, ἐκδιδόμενον ἐν Μπενέος Ἀύρες, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ὁκεανοῦ καὶ τοῦ Νικητάρου, ἡ σαχλὰς ἐπιστολὰς περιεχούσας στίχους καὶ καλαμπούρια Πρωτοδίκου. Μαζαράκης εἶναι ὁ ἐγχειρίζων εἰς ἡμᾶς τὰς μαγικὰς πεντάλεπας τοῦ Σολομώντος, ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον ἐπιστολὰς συστημένας περιεχούσας τὰ ἐλέη των ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιστάτων μας. Ὅταν λοιπὸν ἀφῆρεςαν τὰς συστημένας ἐπιστολὰς ἀπὸ τὴν θυρίδα αὐτὴν, τοῦτο σημαίνει κατάργησιν Μαζαράκη, τοῦ χαριεστέρου ὅλων τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων. Καὶ νὰ ἰδῇτε ὅτι ἀφ' ἧς ἐγένεν ἡ ἀπαισία αὕτη μεταβολή, ἡμεῖς δὲν εἶδομεν ἐπαρχιακὰς εἰσπράξεις. Καὶ ἀφοῦ τώρα μᾶς παραπέμπουν εἰς δύο θυρίδας, δὲν καταλαμβάνομεν διατί νὰ μὴ μᾶς στέλλουν καὶ εἰς τρεῖς ἢ μᾶλλον εἰς τέσσαρες, ὥστε ἀλλαχόθεν νὰ λαμβάνωμεν τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ γράμματα, τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰς συστημένας. Ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν εἰς μίαν θυρίδα ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς δημοσιογράφους ἔχει τὸν λόγον της, ὅστις εἶναι ὁ τῆς δημοσιογραφικῆς εὐκολίας· καὶ ὁ λόγος αὐτὸς δὲν πιστεύομεν νὰ ἦρθη ἀπὸ τοῦ ρεύματος τῶν με-

ταρρυθμίσεων. Αἱ μεταρρυθμίσεις εἶναι καλὰ ὅχι ὡς τοιαῦται, ἀλλ' ὅταν ἔχωσι πρακτικὸν σκοπὸν. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀποδώσουν τὸν Μαζαράκη. Δὲν ἐννοοῦμεν καὶ νὰ γίνωμεν ἐπαῖται διερχόμενοι δι' ὅλων τῶν ταχυδρομικῶν θυρίδων, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ὦσι θυρίδες.

Χαριεστάτα πράγματα ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Ἰσιδωρίδης Σκυλίσσης, περὶ φαναριωτικῶν ψωροπριγκήπων, ψευδοπαρόνων καὶ μωροκομήτων. Μὲ δροσερότητα καλάρου καὶ αἰσθημα Ρόκου Χοῦδα καὶ ἄλλην ἱστορικὴν ἐμπειρίαν τοὺς διεκωμώδησε, ἀποδείξας ὅτι πᾶσα εὐγένεια ἀνάγουσα τὴν καταγωγὴν της εἰς χρόνους τουρκικῆς κατακτήσεως, δὲν δύναται εἰρῇ νὰ ἐνθυμίζῃ διαφόρου εἶδους καὶ σχήματος αἵσχη, τῶν ὁποίων ὁ ἐξαγνισμὸς κατορθοῦται μόνον διὰ τῆς ἀπολακτίσεως πάσης ἀξιώσεως τιμητικῆς ἐξ ἐκείνων πηγαζούσης. Συγχαίρομεν τὸν κ. Ι. Σκυλίσσην, ὅστις ὅχι τὸσον συχνὰ μᾶς δίδει ἀφορμὰς συγχαρητηρίων, προκειμένου περὶ θαρραλέας συνηγορίας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

Δηλαδή αὐτοὶ οἱ ἵπποσιδηρόδρομοι εἶναι κατὰ μέθυσον, πρώτης. Τόσον πολλὰ θὰ ἦναι τὰ κέρδη τῆς Ἑταιρίας καὶ τόσον πάλιν γενναῖος ὁ διευθυντής κ. Ραδλὲ, ὥστε ἀπὸ καμπανίτου εἰς ρητινίτην καὶ ἀπὸ ρητινίτου εἰς ζυθὸν καὶ ἀπὸ ζυθοῦ εἰς μαστίχαν καὶ ἀπὸ κυλίωνται καὶ αἱ ἄμαξαι καὶ αἱ γραμμαὶ καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ οἱ ἀμαξηλάται. Αἱ ἐκτροχιάσεις πλέον ἔγειναν ἡ τακτικὴ των πορείας. Στενόχωροι ἀνθρώποι! Δὲ μποροῦν ἐντὸς τόσον στενῆς τροχιάς ὡς νεοσύλλεκτοι τῆς γραμμῆς νὰ περιορίζωνται. Φόρα λοιπὸν ἔξω, ὡς ἀνταμάκια τὰ ὁποῖα ἐπιχαίρειως προβάλλουσι πότε τὸν ἕνα καὶ πότε ἀμφω τοὺς πόδας ἐξω τῆς ἀμαξίας, ἐφ' ἧς ἄδοντες ὀχοῦνται. Καὶ τότε διατάσσεται αὐθωρεὶ ἡ ἐκκένωσις τῶν ἀμαξῶν, ὥς ὅτου τὸ μικροθήριον ἐκτροχιάζεται καὶ πάλιν. Καὶ τότε γίνεται τὸ γιοὺργια τῶν ἐπιβατῶν, οὔτινες καὶ δέκα μέτρων

10 =ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ" = 10

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἰδε ἀριθ. 301)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Οἱ ποιεῖται κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος.—Φουστανοεπανάστασις γυναικῶν.—Ἡ ἐν Κύνῳ ἐξόριστοι.—Στάσεις Σπαντορινιδῶν.—Ὁχύρωσις τῆς νήσου μ' ἕνα κατασκόπο ἐπάνω στὸ γαῖδαρο.—Μέγας καυγᾶς ἐν τῇ νήσῳ, γιατί εἶπε ὁ μισὲ Τζανῆς τὸν σιὸρ Μανόλο Μανολῆ.—Στάσεις Λεωτσάκου.—Μάχη.—Ἐπανστάσεις Ναυπλίου.—Πρώτη ἐμφάνισις Κώστα τοῦ Ῥήτορος.—Πρώτος λόγος αὐτοῦ συνταχθεὶς ὑπὸ Φιλήμονος.—Ἀριζὶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀριστοκράτου Ντὸκ Τσαρλατάνου.—ὑπόμνημα αὐτοῦ πρὸς τὴν κυβερνήσιν, ὅπως διωρισθῇ καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς

ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.—Γυναικομαχία.—Ἀπαγορεύονται τὰ ἄσματα.—Μὲ τὸ Κόκκινο φουστάνι.

ΓΥΝΑΙΚΟΜΑΧΙΑ.

Οὐκ εἶα καθεύδειν τὸ τρόπαιον τῆς Μαριγούλας τὴν Ἑλένην καὶ Ἀρροδίτην.

Συνεκρότου διαβούλια ἐπὶ διαβουλίαν ὅπως ἐξεύρωσι τὸ μέσον τῆς ἠθικῆς ἐξοντώσεως τῆς ἀντιζήλου των.

Κοντὰ στὰ ἄλλα ἀπεφάσισαν νὰ γίνουν καὶ αὐστριακοφρονεὶς κοσμοῦσαι μὲ λευκὰς κορδέλας τὰ τε στήθη καὶ κόμην.

Ἡ Μαριγούλα εἰς τὰς ἀντιδιαδηλώσεις ταύτας τῶν γειτονισσῶν της προέτασεν ὑψηλὴν περιφρόνησιν.

Κατήντησαν νὰ τῆς βγάλουν καὶ σάτυρα, κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα τότε συρμόν, καὶ νὰ τὴν κολλήσουν στὴ πόρτα της καὶ τὸ πρῶν πρῶται ἐβόουν ἐκ τῶν παραθύρων πρὸς τὰς γειτῶνιστάς των.

—Τὰ μάθατε; Τῆς κόλλησαν δὲ καὶ σάτυρα.

—Ἄμ, πολλὰ θὰ πάθῃ ἀκόμη.

—Ὁ κόσμος τῶχει τοῦμπανο κι' αὐτὴ κρυφὸ καμάρι.

—Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, κυράδες μου, ἔχει μούτρα ἀκόμη καὶ βγαίνει ἐξω.

—Δὲν τῆς νοιάζει αὐτῆς καὶ στὸ γαῖδαρο ἂν τὴν καθίσουν ἀνάποδα.